02/09/2019

Ο Άγιος Μάμας ο Θαυματουργός

/ Βίοι Αγίων

Στην Παφλαγονία ζούσε κάποιος άνδρας, που ονομαζόταν Θεόδοτος και καταγόταν από τη Γάγγρα, μαζί με τη γυναίκα του, τη Ρουφίνα. Και οι δύο διήγαν τον βίο τους με ευσέβεια και ευλάβεια. Ανάμεσα στους προεστώτες (άρχοντες) της περιοχής συγκαταλεγόταν και κάποιος άνδρας, από τους πιο επιφανείς, που ονομαζόταν Αλέξανδρος και ήταν εντεταλμένος από τον ηγεμόνα να υποχρεώνει τους χριστιανούς να θυσιάζουν στα είδωλα. Όσοι δεν υπάκουαν έπρεπε να υπόκεινται σε σκληρές τιμωρίες και βάσανα. Ανάμεσα σε αυτούς συγκαταλέγονταν και ο πατέρας του αγίου, ο Θεόδοτος, καθώς και η σύζυγος του, η Ρουφίνα.

Αυτούς αφού συνέλαβε, τους ανέκρινε ενδελεχώς γιατί δεν υπάκουαν σε αυτόν και στις διαταγές του, αλλά αντίθετα με παρρησία τον αμφισβητούσαν και κορόιδευαν την λατρεία των ειδώλων. Τους παρακινούσε μάλιστα με κολακείες λέγοντας τους: «Να προσφέρετε θυσία στο είδωλο του Σεραπίωνα, διαφορετικά θα καταστρέψω τα σώματα σας με ανήκουστα βασανιστήρια». Ο μάρτυρας Θεόδοτος του απάντησε λέγοντας του: «Δεν μπορείς να με βασανίσεις γιατί έχω πατρικούς ορισμούς να μην έχει κανείς άνθρωπος εξουσία πάνω σε μένα».

Όταν ο Αλέξανδρος άκουσε τα λόγια αυτά του Θεοδότου και κατάλαβε ότι δεν έχει εξουσία σε αυτούς, του λέει με πραότητα: «Θεόδοτε, σε παρακαλώ, μην αντιστέκεσαι στις βασιλικές διαταγές, γιατί θα σε στείλω στο βασιλιά Φαύστο και αυτός θα σε τιμωρήσει σκληρά.» Ο Θεόδοτος του απαντά: «Μην καθυστερήσεις πονηρότατε, αλλά γρήγορα να εκπληρώσεις την απειλή σου, γιατί εγώ δε θυσιάζω στους δαίμονες» ούτε εκτελώ τη διαταγή του βασιλιά, ούτε πείθομαι στις κολακείες σας.» Ακούγοντας τα αυτά ο Αλέξανδρος, θύμωσε πολύ και έστειλε απεσταλμένους στο Φαύστο που βρισκόταν στην Καισαρεία. Η Ρουφίνα, η γυναίκα του Θεόδοτου ήταν έγκυος και ακολουθούσε τον άνδρα της.

Όταν πήγαν στην Καισαρεία και αφού ο Φαύστος πήρε την επιστολή του Αλέξανδρου και πληροφορήθηκε τα σχετικά με το Θεόδοτο, διέταξε να κλείσουν και τους δύο στην φυλακή. Οι υπηρέτες εκτέλεσαν τη διαταγή του ηγεμόνα και φυλάκισαν τον μακάριο Θεόδοτο μαζί με τη γυναίκα του Ρουφίνα. Βρισκόμενοι στη φυλακή αναστέναξαν και προσευχήθηκαν; «Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, ο πατέρας του αγαπητού σου Υιού Ιησού Χριστού, σε ευλογώ και σε δοξάζω, γιατί δια το όνομα σου το Άγιο με καταξίωσες να φυλακιστώ. Και τώρα Κύριε ικετεύω τη χάρη σου. Εσύ που έχεις την εξουσία της ζωής και του θανάτου, παράλαβε την ψυχή μου σε αυτή τη φυλακή, μήπως τη χάσω από το φόβο των βασάνων του αιμοβόρου ηγεμόνα.» Καθώς προσευχόταν κοιμήθηκε εν ειρήνη, Η γυναίκα του βλέποντας τι έγινε και μην μπορώντας να αντέξει τη συμφορά, από την πολλή της λύπη γέννησε το γιο της. Βλέποντας το νεκρό σώμα του άνδρα της, έκλαιγε στη φυλακή και έμεινε νηστική για πολλές μέρες. Ταλαιπωρημένη καθώς ήταν λέει: «Κύριε, ο Θεός που δημιούργησες τον άνδρα (άνθρωπο) και από την πλευρά του τη γυναίκα, όρισε τώρα να τελειώσω τη ζωή μου μαζί με τον άνδρα μου. Σου παραδίδω το παιδί μου στα χέρια σου και φρόντισε το όπως θέλεις.» Αφού πήρε το παιδί στην αγκαλιά της και αγκάλιασε το νεκρό σώμα του άνδρα της, κοιμήθηκε εν ειρήνη. Άγγελος Κυρίου διαφύλαξε το βρέφος στη ζωή.

Στην Καισαρεία ζούσε κάποια γυναίκα που ονομαζόταν Ματρώνα και που ήταν ευγενής και ευλαβής και καταγόταν από ξακουστό και πλούσιο γένος. Ο βασιλιάς σεβόταν την ευγενική καταγωγή της γυναίκας γιατί ήταν γνωστή σε όλους. Άγγελος Κυρίου με τη μορφή νέου άνδρα πήγε στη Ματρώνα και της λέει: «Ματρώνα πήγαινε στον ηγεμόνα, ζήτησε από αυτόν τα σώματα που βρίσκονται στη φυλακή και θάψε τα με τιμή, Πάρε το παιδί και φρόντισε το σαν να ήταν γιος σου.» Φοβισμένη η Ματρώνα κάλεσε έναν από τους δούλους της και του λέει: «Πήγαινε στον άδικο ηγεμόνα Φαύστο και πες του: Βασιλιά, η κυρία μου Ματρώνα χαιρετά την εξουσία σου και σε παρακαλεί να της δώσεις τους χριστιανούς που πέθαναν στη φυλακή για το Χρίστο, για να τους ενταφιάσει.» Όταν ο ηγεμόνας τα άκουσε αυτά διέταξε τους δούλους του να πραγματοποιήσουν την επιθυμία της

Ματρώνας. Η Ματρώνα, τότε, έστειλε στη φυλακή όλους τους άνδρες και τις γυναίκες που βρίσκονταν στο σπίτι της, οι. οποίοι αφού πήραν τα σώματα των μαρτύρων, τα ενταφίασαν, όπως τους ταίριαζε, στον περίβολο του σπιτιού της. Ακολούθως, πήρε το παιδί και αφού κάλεσε κάποια γυναίκα, που λεγόταν Αμμία, της έδωσε το παιδί για να το μεγαλώσει λέγοντας της να την επισκέπτεται συχνά μαζί με το παιδί.

Όταν το παιδί έγινε ενός χρόνου η Αμμία το έδωσε πίσω στην κυρία της, τη Ματρώνα, η Ματρώνα παίρνοντας το στην αγκαλιά της, το φιλούσε συχνά και επειδή το παιδί τη φώναξε μαμά, το οποίο στα ρωμαϊκά (λατινικά) σημαίνει μητέρα και στα ελληνικά ψωμί, τον ονόμασε Μάμαντα. Όταν η Ματρώνα άκουσε το παιδί να την καλεί μητέρα, χάρηκε και για αυτό προσκάλεσε προς τιμή του παιδιού της τους άρχοντες της πόλης και όλους τους γνωστούς της για φαγητό. Στην τροφό του Αμμία έδωσε πολλά δώρα,

Ένας από τους καλεσμένους της που ονομαζόταν Αττικός, βλέποντας το παιδί, λέει στη Ματρώνα: «Κυρία, το παιδί είναι τεσσάρων χρονών;» Αυτή του απάντησε; «Χθες με φώναξε στα ρωμαϊκά (λατινικά) μαμά». Τότε, όλοι μαζί τον ονόμασαν Μάμα και έφυγαν. Το όνομα αυτό του Αγίου διατηρήθηκε μέχρι σήμερα. Η Ματρώνα παίρνοντας το παιδί στην αγκαλιά της, χαιρόταν πολύ γιατί δεν είχε άλλο παιδί εκτός από το Μάμα, τον οποίον της έστειλε ο Θεός. Όταν το παιδί έγινε πέντε χρονών, η Ματρώνα το έστειλε να μάθει τα ιερά γράμματα. Μετά από έξι μήνες ξεπέρασε τόσο πολύ όλους του τους συμμαθητές τόσο στη μάθηση και την εξυπνάδα όσο και στις καλές πράξεις, για αυτό και ο δάσκαλός του τον θαύμαζε πολύ.

Τις μέρες εκείνες έφθασε διαταγή από τον Καίσαρα σε όλους τους ηγεμόνες κάθε πόλης και χώρας να υποχρεώνουν με σκληρές τιμωρίες και βασανιστήρια τους χριστιανούς να θυσιάζουν στα είδωλα. Μια μέρα, λοιπόν, στην Καισαρεία πήγε κάποιος που ονομαζόταν Δημόκριτος, ο οποίος αφού συγκέντρωσε όλους τους πολίτες της περιοχής, τους μετέφερε τις διαταγές του βασιλιά. Κάλεσε μάλιστα και όλους τους νεότερους και τους ανακοίνωσε τη διαταγή του τυράννου. Ο δούλος του Χριστού Μάμας βρισκόταν και εκείνος εκεί μαζί με το δάσκαλο και τους συμμαθητές του. Μαζί του ήταν και ένας δούλος της κυρίας του για να τον υπηρετεί. Όταν άκουσε ο Άγιος τις πονηρές διαταγές με τις οποίες ενεργούσαν οι υπηρέτες του διαβόλου, άρχισε να συμβουλεύει τους συμμαθητές του λέγοντας τους; «Πέστε μου φίλοι μου τι είδους Ουσία προσφέρετε και σε ποιου την προσκύνηση γίνεστε υπήκοοι;» Αυτοί του απάντησαν; «Υπακούμε στη διαταγή του Καίσαρα». Λέγει σε αυτούς ο Μάμας: «Μη αδελφοί μου, θυμηθείτε τις γραφές τις οποίες διδασκόμαστε και σκεφτείτε καλά και αναγνωρίστε τον αληθινό Θεό, τον

ποιητή του ουρανού και της γης. Αυτόν να λατρέψετε και να προσκυνήσετε, γιατί ο Θεός διά του Ιησού Χριστού έδειξε το δρόμο της σωτηρίας. Σε αυτόν να προσφέρουμε θυσία και μην απατάσθε και να θυσιάζετε στα άψυχα είδωλα, τα οποία είναι έργα ανθρώπων. Μη συμμετέχετε, λοιπόν, αδελφοί στις βδελυρές θυσίες»,

Οι νεαροί τον άκουαν και απορούσαν με τις σκέψεις και τη διδασκαλία του. Πήγαν, λοιπόν, και τα ανακοίνωσαν στον ηγεμόνα Δημόκριτο και στη Ματρώνα. Ο ηγεμόνας και όσοι ήταν μαζί του δεν είπαν τίποτα στη Ματρώνα επειδή την φοβούνταν (σέβονταν) εξαιτίας του πλούτου και των πολλών αξιωμάτων που είχε. Ο Μάμας, όμως, πηγαίνοντας στην κυρία του της διηγήθηκε τα πάντα για τη διδασκαλία του. Όταν τα άκουσε αυτά η Ματρώνα χαιρόταν καθημερινά για το παιδί της, το Μάμα. Όταν αυτός έγινε 15 χρονών η μακαρία Ματρώνα κοιμήθηκε εν ειρήνη. Η ψυχή της μετέβηκε στις αιώνιες μονές, ενώ όλος ο πλούτος της έμεινε στον Άγιο.

Οι παλιοί συμμαθητές του ενθυμούμενοι τις νουθεσίες και τις διδασκαλίες του και ότι προσκυνεί την Αγια Τριάδα πήγαν στον ηγεμόνα λέγοντας του: «Κάποιος νέος ονομαζόμενος Μάμας, ο οποίος μαθήτευσε κοντά στο δάσκαλο μας, όχι μόνο δεν υπακούει στη βασιλική διαταγή, αλλά διδάσκει και εμάς να πιστεύουμε στον Εσταυρωμένο Χριστό και να μην προσφέρουμε θυσίες στα άψυχα είδωλα». Ακούγοντας τα όλα αυτά ο ασεβής Δημόκριτος, διέταξε να φέρουν τον Άγιο μπροστά του. Όταν παρουσιάστηκε σε αυτόν ο Άγιος του λέει ο ηγεμόνας: «Γιατί Μάμα δεν υπακούς στη βασιλική διαταγή, αλλά διδάσκεις και άλλους να πιστεύουν στον Εσταυρωμένο Χριστό;» Απαντώντας του ο Μάμας του λέει: «Πιστεύω στο ζώντα Θεό και μόνο αυτόν λάτρευα» και δε θυσιάζω στα κωφά και άλαλα είδωλα σου». Ο Δημόκριτος του λέει: «Πώς τολμάς εσύ, αν και είσαι νεαρός, να μην υπακούς σε μας και να διδάσκεις και άλλους να μη υπακούν στα βασιλικά προστάγματα;» Ο ηγεμόνας απευθυνόμενος στους στρατιώτες του, τους λέει: «Πάρτε τον και οδηγήστε τον στο βωμό του Σεραπίωνα για να προσφέρει θυσία και αφού τον δουν και άλλοι νέοι να θυσιάζουν και εκείνοι,» Όταν, όμως, τον άκουσε ο Άγιος Μάμος του είπε: «Μην ματαιοπονείς, άδικε ηγεμόνα. Εγώ δεν μπαίνω σε τόπο όπου λατρεύονται οι δαίμονες, ούτε φοβούμαι τις απειλές σου, διότι από μικρή ηλικία έχω ανατραφεί από ευσεβείς γονείς».

Ακούγοντας ο Δημόκριτος τον Άγιο να του μιλά με τόση παρρησία, του είπε; «Μάμα, υπάκουσε στα προστάγματα μου, διότι λυπούμαι τα νιάτα, την εξυπνάδα, τη σεμνότητα της ζωής σου, αλλά και την ευστροφία σου. Εάν υπακούσεις, θα απολαύσεις πολλά καλά από μένα και από τον Καίσαρα. Διαφορετικά θα σε τιμωρήσω και θα σε βασανίσω μέχρι θανάτου», Ο Άγιος του λέει: «Μάθε,

Δημόκριτε, ότι δε δελεάζομαι από τα λόγια σου. Έχω σώφρονα λογισμό και δεν πείθομαι στις διαταγές σου. Έχω για βοηθό το Χριστό και Θεό μου και αυτός μπορεί να σου αφαιρέσει την «θεότητα» Αυτά ακούγοντας τα ο ηγεμόνας, θύμωσε πολύ και λέπι στον Άγιο: «Επειδή δε φοβάσαι τον βασιλιά και ούτε υπακούς στη διαταγή του, σε στέλλω σε αυτόν που μπορεί να σου αφαιρέσει τη ζωή με πολλά βασανιστήρια.»

Τον παρέδωσε, λοιπόν, σιδηροδέσμιο σε δέκα στρατιώτες για να τον μεταφέρουν στο βασιλιά, μαζί με μια επιστολή που έγραφε τα εξής: «Παντοδύναμε βασιλιά και αυτοκράτορα. Καθημερινά τιμούμε τη βασιλεία σου και υπακούμε στο θέλημα σου, όπως σου ταιριάζει, και σεβόμαστε τους θεούς που σου δίνουν τη δύναμη. Έχω γνωρίσει εδώ κάποιο νέο με το όνομα Μάμος από γένος λαμπρό και επιφανές, ο οποίος όχι μόνο δε θυσιάζει στους θεούς, αλλά καθημερινά προτρέπει και άλλους να μη θυσιάζουν σε αυτούς. Ακόμη δεν υβρίζει μόνο αυτούς, αλλά και τη βασιλεία σου. Επειδή κατάγεται από ξακουστό γένος δεν τόλμησα να τον βασανίσω εδώ, για να μην προκληθεί φασαρία εξαιτίας της ευγενικής του καταγωγής και του πλούτου του».

Πήραν, λοιπόν, οι στρατιώτες την επιστολή του ηγεμόνα και τον Άγιο σιδηροδέσμιο, και πήγαν στην περιοχή που ονομαζόταν «Εναές» και έδωσαν την επιστολή στο βασιλιά. Όταν αυτός διάβασε την επιστολή, διέταξε να παρουσιαστεί μπροστά του ο άγιος στον οποίο μίλησε με ήπιο τρόπο; «Πληροφορήθηκα από την επιστολή, νεαρέ, ότι ονομάζεσαι Μάμος και ότι επειδή είσαι μικρός στην ηλικία και ανώριμος και δε γνωρίζεις τη δύναμη το>ν μεγάλων θεών, ύβρισες αυτούς και τη δύναμη της βασιλείας μου. Εξαιτίας της συμπεριφοράς σου αυτής θα έπρεπε να θανατωθείς χωρίς να σε εξετάσω, αλλά έλα μαζί μου, θυσίασε στο Σεραπίωνα και στους υπόλοιπους θεούς και θα σε έχω κοντά μου στο παλάτι δίνοντας σου πολλή δόξα». Απαντώντας ο άγιος του είπε; «Άκουσε, βασιλιά. Τα πρόσκαιρα κακά τα οποία πρόκειται να πάθω θα μου χαρίσουν την αιώνια ζωή. Αντίθετα, η πρόσκαιρη τιμή και δόξα την οποία μου υπόσχεσαι θα μου προκαλέσει μεγάλη ζημιά. Δε λατρεύω τα είδωλα, παρά μόνο τον Κύριο μου Ιησού Χριστό.» Αφού τα άκουσε αυτά ο βασιλιάς θύμωσε και πρόσταξε τους υπηρέτες του να τον δέσουν χωρίς να τον λυπηθούν. Καθώς τον βασάνιζαν, ο κήρυκας φώναζε: «θυσίασε, Μάμα> στους θεούς για να λυτρωθείς από τα βάσανα». Κοιτάζοντας ψηλά ο Άγιος λέει στον ηγεμόνα: «Δες, κουράστηκαν οι στρατιώτες σου να με κτυπούν, αλλά η δύναμη του Χριστού με δυναμώνει για να αντέχω». Του λέει, τότε, ο βασιλιάς: «Δείξε μου κάποιο σημάδι ότι δέχεσαι να θυσιάσεις στους θεούς και θα λυτρωθείς από τα βάσανα». Του απαντά ο Άγιος: «Δε φοβούμαι τα βασανιστήρια
σου. Μείνε μακριά μου γιατί εργάζεσαι για το άδικο. Ο Κύριος είναι βοηθός μου και δε με φοβίζουν οι απειλές σου». Αυτά ακούγοντας ο τύραννος διέταξε να δέσουν

ψηλά τον Άγιο και να χακί στη φωτιά αναμμένων δάδων (λαμπάδων). Αλλά ο Χριστός προστάτευε το σώμα του Αγίου από τις φλόγες, ενώ η φωτιά κατευθυνόταν στα πρόσωπα των δαδούχων.

Τότε ο βασιλιάς πρόσταξε να δέσουν στο λαιμό του Αγίου μόλυβδο και να τον ρίξουν στη θάλασσα. Καθώς οι στρατιώτες κατευθύνονταν προς τη θάλασσα, άγγελος Κυρίου πήρε τον Άγιο. Οι στρατιώτες φοβισμένοι έφυγαν, ενώ ο άγγελος οδήγησε τον άγιο σε ένα όρος στην Καισαρεία όπου και τον άφησε μόνο του. Αυτός βρισκόμενος εκεί προσευχόταν, ενώ οι στρατιώτες πήγαν στο βασιλιά για να του ανακοινώσουν τι έγινε. Καθώς ο Άγιος προσευχόταν στο όρος άκουσε φωνή να του λέει: «Πάρε τη ράβδο αυτή και ό,τι ζητήσεις, μέσω αυτής θα σου το δώσω». Καρφώνοντας τη ράβδο στη γη έλαβε ευαγγέλιο και του είπε ο Θεός; «Οικοδόμησε θυσιαστήριο και εγώ θα σου στέλλω όσους θέλουν να ακούν τα θεία μυστήρια». Ο Άγιος έκανε όσα του είπε ο Κύριος. Έφτιαξε βήμα όπου στεκόταν και διάβαζε το Ευαγγέλιο. Εκεί μαζεύονταν όλα τα ζώα του όρους και γονατίζοντας μπροστά στον Άγιο, τον άκουαν, Ο Άγιος τρεφόταν με γάλα από τα ελάφια.

Μια μέρα ο Άγιος κατέβηκε στην πόλη με σκοπό να επισκεφτεί τους φτωχούς. Οι άπιστοι, όμως, βλέποντας τον, τον φθόνησαν και τον κατάγγειλαν στον ηγεμόνα της Καισαρείας, Αλέξανδρο: «Παντοδύναμε Αλέξανδρε, στο όρος της πόλης ζει κάποιος ωραίος νέος, χριστιανός στην πίστη, ο οποίος με μαγείες θεραπεύει όλους όσοι προστρέχουν σε αυτόν, τυφλούς, χωλούς, κωφούς και όσοι πάσχουν από οποιαδήποτε άλλη ασθένεια. Σε αυτόν υποτάσσονται όλα τα ζώα και κηρύττει τον Εσταυρωμένο Χριστό ως τον αληθινό Θεό».

Τότε ο ηγεμόνας έστειλε δώδεκα στρατιώτες για να οδηγήσουν μπροστά του τον Άγιο. Οι στρατιώτες έφιπποι βρήκαν τον Άγιο και τον διέταξαν να τους ακολουθήσει. Ο άγιος τότε καλεί ένα λιοντάρι το οποίο και ιππεύει. Με τη ράβδο στο χέρι παρουσιάζεται στον ηγεμόνα και προστάζει το λιοντάρι να φύγει. Ο ηγεμόνας βλέποντας τον του λέει: «Εσύ είσαι ο μάγος Μάμας;» Ο Μάμος του απαντά: «Δεν είμαι μάγος, αλλά δούλος του Χριστού, του βασιλιά των πάντων». Του λέει τότε ο βασιλιάς: «Δε μάγεψες τα ζώα ώστε να υπακούνε στη θέληση σου;» Του λέει ο
Άγιος: «Τα υπέταξα με το όνομα του Κυρίου μου Ιησού.» Του λέει ο ηγεμόνας: «Θυσίασε στους θεούς, διαφορετικά θα σου βασανίσω.» Του λέει ο Άγιος: «Κάνε ό,τι θέλεις χωρίς καθυστέρηση.» Του λέει ο ηγεμόνας: «Λυπούμαι την ομορφιά σου, για αυτό αρνήσου το Χριστό και σώσε τον εαυτό σου.» Του λέει ο Άγιος; «Λεν απαρνιέμαι το Θεό μου, αλλά σε λυπάμαι για την πλάνη στην οποία βρίσκεσαι.»

Αφού τα άκουσε αυτά ο ηγεμόνας θύμωσε πολύ και διέταξε να κρεμάσουν τον Άγιο και να του ξεσκίσουν τις σάρκες. Ο Άγιος, όμως, τα υπέμενε όλα αυτά αγόγγυστα.

Του λέει τότε ο ηγεμόνας: «Δεν σε καταβάλλουν τα βάσανα;» Ο Άγιος του απαντά; «Ευχαριστώ το Θεό μου που μου δίνει υπομονή ώστε να μην αισθάνομαι, τα βασανιστήρια» Λέει τότε ο ηγεμόνας στους δούλους του; «Σπαράξτε τα εντόσθια του.» Εκείνη τη στιγμή ακούστηκε φωνή από τον ουρανό που έλεγε: «Μάμα, μη φοβάσαι γιατί είμαι μαζί σου. Να έχεις δύναμη και θάρρος.» Κάποιοι από τους χριστιανούς ακούγοντας τα αυτά χάρηκαν. Ο ηγεμόνας τότε διέταξε να τον κατεβάσουν από το ξύλο και να τον αφήσουν κάτω μέχρι να σκεφτεί με ποίο τρόπο θα τον βασανίσει. Ξαφνικά καταφθάνει το λιοντάρι, το οποίο είχε μεταφέρει τον άγιο από το όρος, και γεμάτο οργή βρυχούταν θέλοντας να θανατώσει το πλήθος, Ο Άγιος, όμως, το επίπληξε λέγοντας του: «Πήγαινε εν ειρήνη από όπου ήρθες.» Το λιοντάρι πλησίασε τον άγιο, του ασπάστηκε τα χέρια και επέστρεψε στο όρος.

Ο τύραννος διέταξε να ανάψουν κάμινο και να ρίξουν σε αυτήν τον άγιο. Όταν πραγματοποιήθηκε η διαταγή του, άγγελος Κυρίου δρόσισε την κάμινο και διαφύλαξε τον άγιο αβλαβή, ενώ η φωτιά κατέκαυσε τους υπηρέτες. Βλέποντας τα αυτά ο ηγεμόνας διέταξε να φυλακίσουν τον άγιο και να τον αφήσουν στη φυλακή χωρίς τροφή. Άγγελος, όμως, Κυρίου τον έτρεφε. Μετά από πέντε μέρες ο ηγεμόνας διέταξε να παρουσιαστεί ο άγιος μπροστά του και του λέει: «Μάμα, αρνήσου το Θεό σου και θα σε τιμήσω.» Αλλά ο Άγιος του απάντησε: «Πιστεύω στο Θεό μου και είμαι χριστιανός, ό,τι θέλεις να κάνεις κάνε το γρήγορα, χωρίς καθυστέρηση,» Ο τύραννος διέταξε να ανάψουν φωτιά μεγαλύτερη της πρώτης και να ρίξουν σε αυτήν τον άγιο για να καεί. Ο άγιος υψώνοντας τα χέρια του, λέει: «Κύριε Θεέ μου, άκουσε με τον ταπεινό σου δούλο και δώσε μου δύναμη ώστε να αντέξω μέχρι το τέλος, για να γνωρίσουν όλοι ότι εσύ είσαι ο Θεός όλων και έχεις την εξουσία της ζωής και του θανάτου.» Κάνοντας το σημείο του σταυρού μπήκε στην κάμινο και, ω του θαύματος, τον περιέβαλε δρόσος διατηρώντας τον αβλαβή»

Μετά από τρεις μέρες ο ηγεμόνας έδωσε εντολή να βρουν τα καμένα οστά του αγίου και να τα κρύψουν για να μη λάβουν οι χριστιανοί τέτοιον θησαυρό. Καθώς, όμως, οι στρατιώτες έψαχναν, τον βρήκαν ζωντανό και γεμάτοι θαυμασμό παραδέχτηκαν τη δύναμη του Θεού. Πηγαίνοντας στον ηγεμόνα του ανακοίνωσαν τι έγινε και αυτός πρόσταξε να παρουσιαστεί ο άγιος μπροστά του και του λέει: «Τόσο ισχυρές ήταν οι μαγείες σου ώστε μπορούν να κάνουν ακόμη και τη δύναμη της φωτιάς ακίνδυνη;» Του λέει ο άγιος: «Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος και του Χριστού τα κάνει όλα αυτά.» Ο ηγεμόνας τότε διέταξε να παραδοθεί ο άγιος στα θηρία για να τον κατασπαράξουν. Αν και οι στρατιώτες ελευθέρωσαν τα θηρία, εντούτοις κανένα δεν κακοποίησε τον άγιο. Τη στιγμή εκείνη, ο Κύριος έστειλε στο θέατρο το προαναφερθέν λιοντάρι βρυχούμενο για να βοηθήσει τον Άγιο αλλά και για να κατασπαράξει πολλούς απίστους. Γεμάτος τρόμο ο ηγεμόνας έφυγε από το

θέατρο τρέχοντας, ενώ ο άγιος διέταξε το λιοντάρι να επιστρέψει στο όρος. Και αυτό υπάκουσε.

Ο Άγιος μεταφέρθηκε και πάλι μπροστά στον τύραννο, ο οποίος με παρακάλια προσπαθούσε να τον μεταπείσει, χωρίς όμως επιτυχία. Στο τέλος του λέει: «Έχω ένα πολύ άγριο λιοντάρι και αυτό θα σε σκοτώσει.» Ελευθέρωσαν το λιοντάρι εναντίον του αγίου, αλλά ακόμα και αυτό κυλιόταν μπροστά στα πόδια του και ασπαζόταν τα χέρια του. Τότε οι άπιστοι πήραν πέτρες για να τον λιθοβολήσουν, αλλά σκοτείνιασαν τα μάτια τους με αποτέλεσμα να κτυπά ο ένας τον άλλο.

Τότε ο ηγεμόνας πρόσταξε να παρουσιαστεί μπροστά του ένας στρατιώτης δυνατός και περήφανος, ο οποίος έπληξε την κοιλιά του αγίου με τρίαινα και γυρίζοντας την τήν έβγαλε μαζί με τα εντόσθια του αγίου. Ο Άγιος τα πήρε στα χέρια του και περπατώντας έφτασε έξω από την πόλη. Αφού κάθισε σε μια πέτρα που βρήκε εκεί υμνούσε το Θεό που τον είχε αξιώσει τέτοιου μαρτυρίου. Τότε ακούστηκε φωνή από τον ουρανό να λέει: «Χαίρε Μάμα αθλητή γιατί σε σένα βρίσκεται το πνεύμα μου. Οι άγγελοι θαύμασαν τους αγώνες σου. Ζήτησε μου όποια χάρη θες και θα στην εκπληρώσει, γιατί σε αγάπησα όπως τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ.» Λέγει ο άγιος: «Συγχώρεσε, Κύριε, την αμαρτία αυτή των βασανιστών μου και βοήθα αυτούς που γιορτάζουν τη μνήμη του δούλου σου να έχουν κάθε αγαθό στα ζώα και στα δέντρα τους και στους ίδιους δώσε υγεία και ευλογία Μην επιτρέψεις επιδημία θανάτου να καταβάλει όσους τιμούν τον μαρτυρά σου, ούτε καμιά άλλη δυστυχία.Δέξου την ψυχή μου στα άγια σου χέρια, και επέτρεψε στο σώμα μου να κάνη θαύματα στους πιστούς που σε προσκυνούν για να δοξάζεται το όνομα σου.» Ο άγιος άκουσε τότε φωνή να λέει: «Ας γεννηθεί το θέλημα σου, δούλε μου, και έλα στις σκηνές των αγίων, όπου σε περιμένει ο θείος χορός των συναθλητών σου.» Και ο Άγιος παρέδωσε το πνεύμα στο Δημιουργό.

Οι χριστιανοί αφού πήραν το σώμα του, το κήδευσαν με τιμές σε πέτρινο μνημείο. Ο Άγιος μαρτύρησε τον καιρό που βασιλιάς ήταν ο Αυρηλιανός Καίσαρας και ηγεμόνας ο Αλέξανδρος Καισαρείας – Καππαδοκίας, στις 2 Σεπτεμβρίου το 275 μ.Χ.

Μετά από κάποια χρόνια βασιλιάς ήταν κάποιος ασεβής, ο οποίος παρακινημένος από το φθόνο που ένιωθε για τα θαύματα που έκανε ο Άγιος, έριξε το σώμα του Αγίου στη θάλασσα. Αυτό μαζί με το μνημείο μεταφέρθηκε από τη θάλασσα έχοντας βάρος φύλλου, έφτασε σε ένα λιμάνι στην Κύπρο κοντά στη Μόρφου. Όταν το σώμα του Αγίου έφτασε εκεί, ο Άγιος φανερώθηκε στον ύπνο κάποιου γεωργού, τον οποίο πρόσταξε να ζεύξει το ζεύγος των βοδιών του και να πάει προς την παραλία και να μεταφέρει το σώμα με τη λάρνακα.

Αφού ο γεωργός πραγματοποίησε την εντολή αυτή, με τη βοήθεια πολλών από

τους ντόπιους ίδρυσαν ναό στην τιμή του αγίου και κατέθεσαν το τίμιο του σώμα σε αυτό, το οποίο ευωδιάζει και θεραπεύει κάθε ασθένεια για τη δόξα του Θεού.

Δια μέσω των πρεσβειών του Αγίου ας μας ελεεί ο Θεός, Αμήν.